

Op Weg nieuwsbrief

Maandbericht
van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar

Redactie-adres: Joke Bakker,
tel: 072 - 5335883
email: jokebakker-5@ziggo.nl
web: <http://www.doopsgezind-alkmaar.nl/>

Mei 2020,

51e jaargang, nr. 4

Inhoud

De Schoonheid van het alledaagse;
De Gemeente Digitaal; Geen Diensten
pagina 1

De kunst van het vervelen; NBG Leesrooster;
Het Coronatijdperk
pagina 2

In Memoriam zr. Eefje Last-Doorgeest; Wijze
Woorden; Gemeentevergadering; Kerkententive
pagina 3

Burendag; De toekomst van ons Kerkgebouw;
Dank; Uitje naar Witmarsum; Bevrijdend Gevoel;
pagina 4

55 jaar getrouwd; Paasgroet in de buurt; Hoop;
Zeg het maar; Opruiming
Inlegvel

De Schoonheid van het Alledaagse

De gemeente digitaal.

In deze uitzonderlijke tijden van sociale afstand in verband met het coronavirus verlopen veel contacten digitaal. Gelukkig hebben wij van veel gemeenteleden, vrienden en belangstellenden het mailadres, zodat wij u snel op de hoogte kunnen brengen als er iets in de gemeente aan de hand is. Op dit moment worden ook de zondagse kerkdiensten als een tekstdocument rondgemaild. Zo proberen we zo goed en zo kwaad als het gaat contact met elkaar te houden. Het zou jammer zijn als u dat mist omdat wij uw e-mailadres niet hebben.

Heeft u wel e-mail, maar ontvangt u nog geen mail van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar, stuur dan een mailtje naar het kerkelijk bureau (info@doopsgezind-alkmaar.nl) of naar ondergetekende (louise.pondman.de.wilde@gmail.com). Dan zorgen wij dat u de mails voortaan ook ontvangt.

Naast de informatie die per mail wordt verzonden kunt u ook altijd voor actuele informatie terecht op onze website (<https://www.doopsgezind-alkmaar.nl/>) en facebookpagina (<https://www.facebook.com/dgalkmaar>). De informatie daarop kunnen wij nu eenmaal sneller aan de actualiteit aanpassen dan de informatie in Op Weg.

Louise Pondman

Geen Diensten.

In verband met de maatregelen ter bestrijding van de besmetting door het Coronavirus, zullen er in de maand mei 2020 helaas geen diensten worden gehouden.

Nog maar twee jaar geleden belandde ik met een dubbele kwaal in het ziekenhuis; dat ik weer op de been kwam werd een klein wonder genoemd. Nog steeds ben ik dankbaar voor mijn herkansing en geniet ik intens van alle gewone, kleine dingen in dit ondermaanse. Dat helpt mij in corona – tijd en ik ben blij met alle positieve tips en tops die de media over ons uitstrooien. Samen redden we het wel, zeggen we tegen elkaar, volhouden maar. Voor mij als pensionado is dat niet echt een probleem. Maar wie is bereid offers te brengen voor het algemeen welzijn, hoe betalen we straks de vele werklozen, hoe krijgen we nou eindelijk een rechtvaardiger samenleving van de grond? In het boekje 'Tijd en ziel', dat br Otto Boetes ons naliet, een filosofisch testament, kreeg ik gisteren een strijdbaar antwoord op mijn bange vragen. 'We leven', schrijft hij, 'in een schitterende tijd, wanorde neemt overal op elk gebied toe. Wanorde is de beste voedingsbodem voor het ontluiken van nieuwe paradigma's, een vernieuwende cultuur.' Volgens Otto kunnen wij het lijden van de wereld verzachten door tegenslagen als normaal te beschouwen en er vervolgens ons voordeel mee te doen. Mij lukte dat enigszins door het gedwongen isolement van afgelopen weken. Nooit beleefde ik de veertig dagen zo aan den lijve. Was dit wat bedoeld wordt met mede-lijden? Het Paasfeest verliep ongewoon stil, akelig netjes zonder de achterban. We skypten, en luisterden naar tenor Ronald Hayes: 'Were you there when they crucified my Lord?', het passie-lied op de lp uit lang vervlogen tijd verwarmt ons. De tuin staat in bloei en we herontdekken de schoonheid van het alledaagse. Is dat eigenlijk niet de bedoeling van God? Dat we zijn Boek blijven lezen, een verhaal van goede en slechte tijden waarin royaal sprake is van rampen en plagen en grote chaos- maar die aan de wortel kunnen liggen van een mooie, vernieuwende cultuur? Het leven gaat door; ook de zondagse vermaningen, zij het digitaal. We houden contact; een bemoedigende gedachte, op weg naar Pinksteren.

Jeanne Kleijn – Seijffer

De kunst van het vervelen

Wij zijn eigenlijk maar bedrijvige wezens. Altijd maar druk, altijd maar bezig. Nietsdoen zit niet zo in onze aard. Natuurlijk kunnen we dan de eeuwige vraag stellen of dat aangeboren of aangeleerd is. Ontbreekt bij ons het gen voor stilzitten? Of zijn we opgevoed met het Calvinistische levensmotto: "ledigheid is het oorkussen van de duivel"? Al zullen wij dat laatste als doopsgezinden niet zo snel zeggen. Wij noemen dat liever "daden gaan woorden te boven". Nuttig zijn zien wij toch wel als een levenstaak. Als wij door de omstandigheden gedwongen stil komen te zitten, dan vinden we dat eerst wel even fijn. Eindelijk even rust. Tijd voor ons zelf. Tijd om eindelijk die boeken eens te lezen die al zolang op ons liggen te wachten. Tijd om dat fotoboek eens af te maken of weer eens een brief te schrijven naar die goede vriend waar je al zo lang niets meer van gehoord hebt. Tijd om stil te worden om vragen te beantwoorden als "Wat vind ik nu echt belangrijk in het leven?" of "Moet ik mij daar wel zo druk om maken als ik altijd doe?" Maar vroeg of laat wordt de stilte in en om ons oorverdovend. Dan overvalt ons het lamledige gevoel dat we nog herkennen vanuit onze jeugd. Het gevoel dat hoorde bij het in elke denkbare positie op de bank hangen zonder te weten wat je moest doen. Uiteindelijk klonk er dan onvermijdelijk: "mam, ik verveel mij zo". Mijn moeder had daar een standaard reactie op. Ze stuurde ons naar boven met de mededeling: "dan ga je je kamer maar eens opruimen". Met gezonde tegenzin sjokte wij dan de trap op om ons dan maar boven te gaan vervelen. Na het nodige onderlinge gekibbel en enige aanmaningen van onze moeder begonnen we dan toch maar met opruimen. Meestal kwamen we dan van alles tegen waarvan wij al lange niet meer wisten dat wij het hadden en was de regenachtige middag om voor we er erg in hadden. Of onze kamer dan weer aan kant was? Volgens ons wel, al had mijn moeder daar toch andere ideeën over.

Nu snap ik mijn moeder wel dat ze de kans aangreep om ons eindelijk die kamers eens op te laten ruimen, maar eigenlijk vind ik het nog steeds het jammer dat ze met een oplossing voor onze verveling kwam, al is de reden daarvan nu anders dan vroeger. Mensen die zich vervelen worden vaak creatief. Juist omdat je op het moment dat je je verveelt niet gericht met iets bezig bent komt er ruimte in je hoofd. Het is als met het opruimen van die kinderkamers. Je komt dan van alles tegen. Dingen die je weggestopt had omdat je er niet uit kwam en gek genoeg komen juist op momenten dat je je verveelt antwoorden en oplossingen voorbij waar je nooit aan gedacht had. Terwijl wij druk waren met andere dingen, ging onze geest rustig verder. Pas toen wij ons gingen vervelen kwam er ruimte voor de antwoorden die we blijkbaar allang hadden, of worden er geheel nieuwe ideeën geboren. Kennelijk hebben we toch een gen voor stilzitten, maar zijn wij vergeten hoe je dat moet gebruiken. "Use it or lose it", dat geldt voor onze spieren, maar tot onze verrassing ook voor ons vermogen om stil te zitten en niets te doen. Als je om hebt leren gaan met het onrustige gevoel van verveling, dan komt er ook ruimte om je zintuigen te gebruiken. Dan hoor je de vogels weer zingen en zie je de bloemen weer bloeien. Zelfs grijze lichten en gestaag neerstromende regen blijken dan hun schoonheid te hebben. De dingen die je opnieuw bewust waarneemt openen soms een wereld vol nieuwe mogelijkheden en ideeën voor ons. Verveling opent voor ons ook een deur naar verlangens waar we ons niet meer bewust van waren. Daarom geloof ik dat het goed is om je zo nu en dan eens te oefenen in het je stierlijk te vervelen. Je weet nooit waar dat toe kan leiden.

Louise Pondman

NBG Leesrooster Mei 2020

1	Handel 16:16-24	Voorspelbaar?
2	Handel 16:25-40	Vrijheid en recht
3	Exodus 17:1-7	Water en brood
4	Exodus 17:8-16	Ondersteuning
5	Psalm 23	Vredeslied
6	Exodus 18:1-12	Familiebezoek
7	Exodus 18:13-27	Raadzaam
8	Exodus 19:1-15	Communicatie
9	Exodus 19:16-25	Ontzag
10	Psalm 68:1-19	Samen optrekken
11	Psalm 68:20-36	Gedragen
12	Handel 17:1-9	Schriftbewijs
13	Handel 17:10-15	Onderzoek en tegenwerking
14	Handel 17:16-21	Nieuwsgierig
15	Handel 17:22-34	Bekend met de onbekende God
16	Psalm 34	Houvast
17	Exodus 20:1-17	Gezag
18	Exodus 20:18-26	Ontzag
19	Exodus 21:1-11	Vrije slaven
20	Exodus 21:12-27	Geregelde ruzie
21	Matteüs 28:16-20	Hemel en aarde
22	Psalm 47	Hooggestemd
23	Exodus 21:28-22:3	Vergelding
24	Exodus 22:4-16	Wat ... als ...
25	Exodus 22:17-30	Vreemdelingenwet
26	Exodus 23:1-17	Geen vriendjespolitiek
27	Exodus 23:18-33	Onder begeleiding
28	Exodus 24:1-18	Ook een grote daad van God: zijn Verbond
29	Ruth 1:1-22	Gelukzoekers
30	Ruth 2:1-23	Vreemdelingenzorg
31	Ruth 3:1-18	Nachtelijk gesprek

Het corona tijdperk.

In januari begon in China het tijdperk van het Corona virus "Covid-19. We deden er in het begin een beetje lacherig over, maar inmiddels is ons het lachen wel vergaan. De wereld is gaan lijken op een lepra of melaatsen kolonie waar afstand van elkaar houden nu de maatstaf is. We hebben nu de 1.50 meter afstand maatschappij. Grootouders moeten hun kinderen en kleinkinderen op afstand houden, want zij behoren tot de risico groep. Op de media wordt veel aandacht geschonken aan de gevolgen van het virus. Als we kijken naar de Frontberichten horen we van onze mensen, die werkzaam zijn in de zorg wat zich in ziekenhuizen, verzorgingshuizen zich afspeelt. Als mantelzorger van mijn zuster kan ik haar op het ogenblik alleen telefonisch bereiken. Ook moet ik gaan nadenken over het "Behandelwensenformulier" voor het geval zij door het virus wordt getroffen, en naar het ziekenhuis zou moeten. Ds. Wieteke van der Molen had het afgelopen zondag in haar overdenking over de situatie van Noach opgesloten in zijn ark. Een ark waar hij met zijn familie niet vanaf kon, omdat rondom een enorme watermassa was. Vergelijkbaar met onze situatie waarin we zo veel mogelijk binnen moeten blijven, en andere mensen moeten mijden. Zoals Noach in afwachting van de duif met het olijftakje zijn wij nu in afwachting van de duif die het vaccin brengt om het virus onschadelijk te maken. Hopelijk zijn we niet alleen van dat vaccin afhankelijk en kunnen we de volgende maand elkaar niet alleen digitaal maar ook fysiek ontmoeten.

Hans de Jonge.

In memoriam zr. Eefje Last-Doorgeest.

Eefje is geboren in Zaandam op 11 maart 1921 en opgegroeid met haar 1 1/2 jaar jongere zus Nellie. Ze woonden aan de Zuidijk in Zaandam. Haar vader bracht brood rond en haar moeder verkocht brood aan huis. Het latere voorkamertje was toen een winkeltje.

Ze had een vriendin die toevallig ook Nel heette, samen waren ze uiterst sportief. Zwemmen, schaatsen, wandeltochten en ze zaten samen op de gym. Toen ze 14 was werd broertje Gerrit geboren. Hij ging op de grote vaart en is altijd vrijgezel gebleven. Eef, zoals wij haar kenden, ging al vroeg het huis uit om in Haarlem een opleiding voor kraamzuster te volgen. Ze heeft tot aan haar trouwen gewerkt met veel liefde en toewijding. In het zusterhuis heeft ze haar latere man ontmoet, Jacob Last (hij had daar een klus als elektricien) en dat klikte. Ze woonde veel concerten van hem bij, want hij speelde trompet. Ze hebben lang verkering gehad, het was oorlog en er was geen woonruimte. Pas in '50 konden ze trouwen, ze gingen boven het sigarenwinkeltje van opa en oma Last wonen aan de Oostzijde.

Daar werd dochter Wil geboren. Pas in '56 kregen ze een flat en toen kwam Edith. Jacob studeerde in de avonduren en werd leraar elektrotechniek aan de LTS in Zaandam en Eef was er voor de kinderen. Het gezin ging altijd op vakantie naar de kust. Toen had Bergen en omstreken al een speciaal plekje in hun hart. Alles op de fiets, want ze hadden geen auto (nooit gehad ook)

In '67 kochten ze een nieuw huis aan de Weer en daar hebben ze 8 jaar gewoond. In die tijd kreeg Jacob zijn 1e zware hartaanval en dat veranderde het leven van Eef volkomen. Om iets voor zichzelf te hebben ging zij vrijwilligerswerk doen in het Erasmushuis, een bejaardenhuis aan de overkant. Dat heeft zij jaren met veel plezier gedaan. In '75 kochten ze een huis in Bergen, dat werd hun lust en hun leven. Ze genoten van de omgeving en werden echte Bergenaren. Eef genoot van het strand, waar ze een huisje had en ze ging veel op vakantie met haar zuster Nel. Ook in Bergen ging ze aan het werk, ze draaide nachtdiensten in het Raphaelhuis, een antroposofische inrichting voor geestelijk en lichamelijke gehandicapte kinderen. In '91 is haar man Jacob in zijn slaap overleden en moest ze het verder alleen doen. Ze werd actiever in DG Alkmaar en pas toen heb ik Eef leren kennen: ze kwam in het bestuur van 'Hans de Ries'. Ook was ze heel actief in de zusterkring, maar toen ze eenmaal naar een serviceflat in Castricum was verhuisd werd het steeds moeilijker (door slechter ov) om er te komen. Dat vond ze heel erg jammer, want ze was erg betrokken. Ze hield heel veel van klassieke muziek en ze heeft jaren met haar man en zus Nel een abonnement voor het Concertgebouworkest gehad. Regelmatig mocht ik mee, en dat waren bijzondere middagen. Ook zijn we vaak vis wezen eten in IJmuiden, want hoewel vegetarisch, at ze wel vis. Ook speciale herinneringen. De laatste jaren waren moeilijk, steeds meer kennissen vielen weg en toen ook zus Nel overleed, met wie ze een heel speciale band had, hoefde het eigenlijk allemaal niet meer. Borduren en breien deed ze nog wel en graag, maar toen ze dat het laatste jaar, toen ze in een verzorgingshuis in Andijk woonde, dicht bij dochter Edith, ook niet meer kon, werd haar wereldje wel erg klein. Na een periode van steeds verdere achteruitgang is ze op 1 maart overleden op de hoge leeftijd van bijna 99 jaar. Op 6 maart hebben we op de Gemeentelijke Begraafplaats in Bergen afscheid van haar genomen en haar te ruste gelegd bij Jacob. Zoals op de kaart stond: Na een lang en rijk afwisselend leven heeft ze rust gevonden.

Hilda Wouwenaar

Wijze woorden.

Afgelopen zaterdag viel ik midden in een televisieprogramma waarin Jacobine Geel een gesprek had met actrice Julika Marijn over de dagboeken van Etty Hillesum. Het gesprek vond plaats in een stijlvol decor en werd afgewisseld met scènes uit haar solovoorstelling. Ze vertelt hoe zij werd getroffen door Etty's eerlijkheid, innerlijke zoektocht, levenslust en wijsheid. Ondanks de donkere oorlogsjaren kon Etty vol liefde in het leven blijven staan. Aan het eind van de uitzending vraagt Jacobine waarom ze het zo belangrijk vindt om het verhaal van Etty Hillesum te vertellen. Haar antwoord is: Etty's boodschap is weer ongelooflijk actueel. Toen ik werkte aan mijn solovoorstelling kwam de gedachte bij me op dat we eigenlijk in rare tijden leven. Ik had steeds maar het gevoel dat ons iets boven het hoofd hing. Wel... nu weten we het. Veel mensen voelden al dat, zoals we nu leven, eigenlijk niet meer kan. Zorgen om het milieu, komt er weer oorlog, is er nog toekomst? We liepen vast. De boodschap van Etty gaat niet alleen over liefde en compassie maar ook over vrede vinden in jezelf en als er nu ergens behoefte aan is, dan is het wel dat de wereld alléén vooruit komt met die liefde, met die compassie, met die vrede! Naar binnen gaan! Dat is wat nu van ons gevraagd wordt om niet meer de hele tijd het vertier buiten ons te zoeken. Nee, we moeten nu even pas op de plaats nemen en kijken wat er dichtbij allemaal is. Misschien moeten we ook daar weer een beetje naar toe. Wie zal het zeggen? Op dit moment is er veel angst en daarin is Etty ook ongelooflijk actueel want... ga je in je angst zitten of ga je vanuit liefde kijken wat er óók kan. Welke weg opent zich voor jou en ga je op een andere manier naar het leven kijken. Wijze woorden, woorden die mij troffen.

Anneke Struijf

Gemeentevergadering.

Beste leden en vrienden, voordat het corona-virus alle mogelijkheden om samen te komen heeft gedwarsboomd, stond voor 3 mei onze Voorjaarsgemeentevergadering gepland. U zult begrijpen dat deze vergadering onder de huidige omstandigheden niet op die datum door kan gaan en wordt uitgesteld tot wij elkaar weer veilig in de kerk kunnen ontmoeten. Zodra wij weten wanneer dat is ontvangt u de uitnodiging voor die vergadering en de daarbij behorende documenten."

Hilda Wouwenaar

Kerkenvisie.

Door de landelijke overheid is aan de gemeentelijke overheden opdracht gegeven met de plaatselijke kerkgenootschappen in gesprek te gaan over het behoud en het toekomstige gebruik van de kerkgebouwen binnen de gemeente. Ook in onze gemeente heeft een keukentafelgesprek in het kader van de 'Kerkenvisie' plaats gevonden. Een van de aspecten die aan de orde zijn gekomen is het laten uitvoeren van een Energiescan. Op 13 maart j.l. is de Energiescan in aanwezigheid van Bert Siebeling en Jan Bart door ingenieursbureau 'De Groene Grachten' uitgevoerd. Inmiddels is het uitgebreide rapport, met aanbevelingen voor het verminderen van ons energieverbruik, het verbeteren van de isolatie en de mogelijkheid voor verduurzaming van het kerkgebouw, ontvangen. Het rapport wordt nu beoordeeld door Esme de Goede, Bert Siebeling en Jan Bart voor een tweede gesprek. Een nadere analyse moet leiden tot voorstellen voor aanpassingen in onze installaties, het eventueel aanpassen van bouwkundige voorzieningen en met een inschatting van de hieruit voortvloeiende kosten.

Jan Bart

Burendag.

Beste zusters en broeders,
We weten allemaal hoe belangrijk goede burenen zijn. Al was het maar omdat er dan in deze tijden van sociale afzondering af en toe iemand naar je zwaait. Ook als je hulp nodig hebt is een goede buur onbetaalbaar. Bij het woord 'burenen' denkt u misschien niet zo snel aan de bewoners van de Koningsweg, maar daar zijn de afgelopen tijd veel nieuwe mensen komen wonen. Op 26 september is de jaarlijkse burendag, een initiatief van Douwe Egberts en het Oranjefonds. We hopen natuurlijk dat tegen die tijd het leven weer min of meer gewoon is geworden en wij elkaar weer wat dichterbij kunnen naderen. Juist als er net veel nieuwe mensen ergens zijn komen wonen, dan kent niemand zijn burenen nog. Het leek de kerkenraad en mij een goed idee om onze burenen op burendag uit te nodigen om ze de gelegenheid te geven elkaar te leren kennen. Wij hebben immers de grootste 'huiskamer' van de straat en een tuin voor als het mooi weer is. Als we onze burenen niet alleen de gelegenheid willen geven om elkaar te leren kennen, maar ook ons, dan moeten er natuurlijk ook zo veel mogelijk vaste bezoekers van ons gebouw aanwezig zijn. Wij denken aan een 'open huis' van 14.00 tot 17.00 uur, met een hapje en een drankje. Wie wil er meehelpen om dat te organiseren? Wie goede ideeën heeft of wil helpen kan zich melden bij mij of bij één van de leden van de kerkenraad.

Louise Pondman

De toekomst van ons Kerkgebouw.

Het Project-team dat onderzoek doet naar: Hoe kunnen we tot passend medegebruik van ons kerkgebouw komen, met als doel meer inkomsten te verkrijgen om het onderhoud in de toekomst te kunnen financieren en het erfgoed als doperse erfgoed te behouden. Het Project-team bestaat uit: Esme de Goede, Kees Knijnenberg, Bert en Jopie Siebeling. We hebben de tijd niet mee. Maar toch hebben we nu een aantal malen, voornamelijk telefonisch, vergaderd. Esme heeft een opzet gemaakt van een Plan van Aanpak. Tevens hebben we om ons heen gekeken, hoe doen andere Gemeenten en kerken het, zowel naar DG kerken als PKN kerken. Esme gaat haar plan van aanpak meer vorm geven. Ook gaat zij naar de bestaande draaiboeken voor Rouw- en Trouwdiensten kijken, hoe deze werden opgezet en uitgevoerd. We willen het resultaat in de komende tijd met de Kerkenraad bespreken, waarna wij het met de Gemeente willen delen. We zijn aan het nadenken over een passende naam voor het Project-team.

Jopie Siebeling

Dank.

Lieve gemeenteleden,
Het is mij overkomen dat ik tijdens de coronacrisis op 7 april mijn 75e verjaardag mocht vieren. Dit in slechts de huiselijke kring, niet groter dan die met Edith en mijzelf. Dus geen lieflijk bezoek van kinderen en/of kleinkinderen. maar mijn drie zoons, schoondochters en kleinkinderen hadden me niet vergeten en zo konden we iets van de verjaardag vieren in een kwartier met behulp van een app op mijn mobieltje. De gemeente heeft mij niet vergeten en liet mij door zuster Hilda Wouwnaar een prachtig bloemen boeket aan huis bezorgen. Mijn hartelijke dank daarvoor! Het is dan wel spijtig dat ik zr. Hilda niet voor een gezellig kopje koffie kon uitnodigen en haar niet mocht binnen laten. Zo iets voelt erg onnatuurlijk en ongestemd aan. Het is gênant maar we hebben dit zo met elkaar in Nederland afgesproken en voorlopig houden we ons hieraan. Ik ga het bij gelegenheid nog wel inhalen. En nu behoort ik ook bij al die 75-plussers. Even wennen maar het leven gaat door en ik verheug mij op al die dingen die ik/we nog ga(an) doen.

Jo de Vries-Goezinne

Uitje naar Witmarsum.

Toen het op de oorspronkelijk geplande datum, 14 maart, door alle beginnende corona-toestanden niet mogelijk was om naar Witmarsum en Pingjum te gaan, hebben Antoinette en ik de datum verplaatst naar 13 juni, want: met 3 maanden zou alles wel weer normaal zijn, toch? We weten allemaal, dat dat niet zo is en dat de huidige maatregelen, vooral ook wat afstand-houden betreft, vast nog wel langer dan tot 1 juni zullen duren. Ook is het Schuilkerkje in Pingjum tot nader order gesloten, hoorde in van Antoinette. Omdat we het belangrijker vinden dat in het najaar, voor zover mogelijk, alle gewone dingen in de Gemeente weer opgestart en/of normaal georganiseerd kunnen worden, schuiven we deze plannen in principe door naar voorjaar 2021. Driemaal is scheepsrecht, zullen we dan maar hopen.

Hilda Wouwnaar

Bevrijdend gevoel.

Hoe is het nou toch mogelijk,
dat ik juist in deze bizarre tijd zo'n bevrijdend gevoel heb?
Wat ik nu nog aan onrust in mij voel,
schrijf ik toe aan de rust die mij heeft overvallen.

Kees Knijnenberg

Het bureau van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 072-512 38 64,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag, donderdag en vrijdag van 9.30-12.00 uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeentelieven;
- afspraken met de predikant;
- vervoer naar kerkdiensten op zondag (aanmelden voor vrijdagmorgen);
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

Verhuur gebouwen:

P. Bras, tel. 072-7851081
p.bras7@upcmail.nl

Bezoek ziekenhuizen:

Louise in 't Veld, tel. 072-5401362
Ria Bart, tel. 072-5611862

Op Weg
nieuwsbrief

Predikant:

Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Kerkenraad:

Voorzitter: Vacant

Penningmeester: A. de Jong, tel. 072-5092998
annedejongschoorl@doopsgezind.nl

Secretaris: H.G. Wouwnaar, tel. 072-5126036,
wouwnaar1@live.nl

Lid: C. de Jonge-van Zanen, tel. 072-56120 63
h.jonge6@upcmail.nl

Financiële administratie: C. v. Wijngaarden,
tel. 072-512 89 65, wijngaarden10@zonnet.nl
ING: NL46 INGB 0000 3288 95,
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,
tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com

55 jaar getrouwd in het Coronatijdperk.

Vieren wat je vieren kan. Het leven is een feest, maar je moet zelf de slingers ophangen. Min of meer bekend gezegde en regelmatig gebruikt door onze oudste dochter. Ja daar zit je dan. Maanden van te voren denk je er over na. Iets met de kinderen en kleinkinderen en ook iets voor ons zelf. Een reis die nog op onze bucketlist " staat. Met het vliegtuig dit keer. Een bezoek met de kinderen en kleinkinderen aan de musical Soldaat van Oranje. Een kleindochter moet uit Schotland komen, een uit Groningen en voor de jongste is de juiste plaats in een zaal heel belangrijk. Allemaal geregeld en als verrassing geheim gehouden. Dan zo half maart wordt het duidelijk. Niets kan doorgaan, Geen feest, geen reis, geen musical. Maar ja wat is dan wel mogelijk. Voor ons zelf de vlag uithangen. Een traktatie voor het hele appartement gebouw. Tompoucejes. Hoe kunnen we ze 'op afstand' uitdelen, via een kinderstoeltje. Zo gezegd zo gedaan. En het is een feestdag geworden. Met allemaal vrolijke gezichten aan de deur. In de loop van de dag kwamen er veel kaarten en bloemen met tot slot nog een fles wijn van onze wijkcontactpersoon en een telefoontje van onze predikante. Dagen later hadden onze medebewoners het er nog over. Wij hadden drie maal plezier; eerst bij de voorbereiding, dan de dag zelf en later bij het terugkijken. Mooie herinneringen. Het is vreemd als we maanden met de camper op stap zijn missen we het kerkbezoek niet, genieten we van de natuur en nieuwe dingen. Is ook het regelmatig telefonisch contact met onze kinderen meestal voldoende. Nu we alle contacten moeten vermijden, missen we het lieflijke contact met de kinderen en het oogcontact met de leden en vrienden van de Doopsgezinden Gemeente Alkmaar. We proberen een klein beetje contact te houden met de mensen rond om ons. Vinden het prettig om te weten of het goed men hen gaat en doen daar ook actief moeite voor. We zijn van mening dat contact een tweerichtingsverkeer moet zijn, zolang het gaat. We zijn erg blij met de digitale uitzendingen van diverse gemeenten in het bijzonder met de Hagepreek uit Dopersduin. Het spreekt nog meer dan de Preek op papier, hoe goed alternatief ook. Ieder doet zijn best om er in deze tijd iets van te maken. Maar wat nu als men niet zo handig is met de computer. Maken die het telefonisch kenbaar? Is hier een oplossing voor?

Jopie en Bert Siebeling

Paasgroet in de buurt.

Alles is anders nu
Nee, dat is niet waar
Jij bent er nog en ik
maar 't is raar...
Buiten hoor ik veel vogelgeluiden
agenda is leeg
we gaan meer naar buiten
en toch
opeens is daar: het gemis
iets dat niet goed
te omschrijven is...

Op zaterdag 11 april hebben Jo en ik een kaart in de brievenbus gedaan-met een kaarsje in de vorm van een hartje- bij onze medebewoners.
Op die kaart stond de volgende tekst:

Lieve medebewoners,

Dit schreef mijn vader in mijn poëziealbum:

**LAAT EEN ZONNESTRAALTJE SCHIJNEN WAAR JE KAN
KUN JE IETS LIEFS OF VRIENDELIJKS ZEGGEN, DOE HET DAN
HEB EEN GLIMLACH STEEDS VOOR AND'REN EN EEN BLIJ
GEZICHT
DAT MAAKT ZOVEEL MENSEN 'T LEVEN LICHT!**

In deze bijzondere tijd kunnen we dit allemaal goed gebruiken lijkt ons!
We wensen jullie goede paasdagen toe!

Met een hartelijke groet,

Jo en Edith
Pasen 2020

We hebben hele fijne reacties gekregen van onze 32 burens!

Hoop

Hoop op een.....
Denk aan.....
Zit niet bij de pakken neer
probeer verder te gaan.
Die pakken staan maar in de weg
stapel ze op
dan wordt het een hoge toren
plaats daar je licht op
en de kamer wordt licht
voor iedereen.

Elfje:
elf woorden
geven ons troost,
inzicht, verwerking, uitzicht, hoop,
vleugels.

Met hartelijke groet,

Tini Visser.

Zeg het maar ...

Nu het coronavirus ons weghoudt van elkaar: een groot gemis
Stilstaan bij de slachtoffers en families: schrijnend afscheid
Ook even denken aan al die mensen die zorgen

Onze ogen blijven naar elkaar zoeken
monden hebben elkaar wat te zeggen
gespitste oren wensen het te horen
lege handen willen schudden
gevoelens woelen om en om
het samen peinzen begonnen

Kerk gesloten: stil
ook de activiteiten
toch, op Weg, hoor je er
engelen uit volle borst zingen

Het is reikhalzend uitkijken
naar weer betere tijden
houd het nu vol
houd moed

Kijk en luister
lente op z'n best
alles ontbottend
een kleuren pallet
gefluit van vogels en
dartelende lammetjes
we mogen het aanschouwen

Als een duif op vlucht
overvalt je zo waar Hoop

Michiel de Jong
17 april 2020

Opruiming.

“Wat doe je als je binnen moet blijven als gevolg van de coronamaatregelen?”, werd ons gevraagd als bijdrage aan deze Nieuwsbrief. Nu wij niet meer onze wekelijkse oppasdag op onze kleinkinderen hebben en ook allerlei andere activiteiten zijn stilgelegd, zijn wij begonnen met een grote schoonmaak. Hierbij kwamen we twee werkjes van onze Doopsgezinde Gemeente tegen. Het boekje “Werven of Sterven” is gebruikt in 1985 als leidraad voor een gesprek in de gemeente in aansluiting op het ADS-rapport “Broederschap op Lange Termijn” (BOLT-rapport). Na 35 jaar zijn de in deze brochure aangesneden onderwerpen nog steeds van belang voor onze krimpende broederschap. Ook kwamen we nog een brochure “Doopsgezinde Gemeente van Alkmaar in één oogopslag” tegen. Misschien is dit iets om nog eens uit te geven voor ons komende winterseizoen. Voor de Pasen hebben we onze jaarlijkse paasattenties voor onze kinderen en kleinkinderen op gepaste ‘Corona-afstand’ bij hen afgeleverd. Het noodzakelijke schilderwerk aan onze woning is nog nooit zo vroeg in het seizoen uitgevoerd. We hopen dat de maatregelen op niet al te lange termijn afgeschaald kunnen worden om weer terug te keren naar een normaal ritme in ons leven.

